

З двох передбачених способів розрахунку резерву сумнівних боргів найбільш об'єктивним способом розрахунку є метод «Абсолютної суми». Це пов'язано з тим, що цей спосіб базується на проведенні аналізу платоспроможності кожного окремого контрагента. Як правило, підприємства з невеликим переліком підприємств-боржників зазвичай проводять розрахунок резерву сумнівних боргів за цим способом.

Під час відображення використання резерву сумнівних боргів в обліку слід пам'ятати, що резерв створюється підприємством під кожного контрагента окремо і забороняється його використовування на покриття списання заборгованостей від інших контрагентів.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОБЛІКУ ПРАЦІ ТА ЇЇ ОПЛАТИ

Перехода А.А., Плешинець К.В., гр.ОП-31

Науковий керівник – викл. вищої категорії, викл.-методист **Г.В. Заєць**
Красноградський аграрно-технічний фаховий коледж ім. Ф.Я. Тимошенка

Основою добробуту кожної людини, сім'ї, домогосподарства і населення країни в цілому є трудова діяльність людини. Найважливішими соціально-економічними правами громадян України виступають право на оплату праці і право на працю. Вони гарантуються Конституцією України, міжнародно-правовими актами та законами України. У зв'язку із цим, питання обліку розрахунків за виплатами працівникам піднялися на якісно новий рівень актуальності.

Без своєчасного, правильного, документально обґрунтованого, доступного і зрозумілого бухгалтерського обліку розрахунків за виплатами працівникам неможливе ефективне управління процесами у сфері праці і результативна діяльність підприємств будь-яких форм господарювання в цілому.

Базовими документами правового регулювання оплати праці працівників підприємств, установ та організацій усіх форм власності й видів діяльності є Закон України «Про оплату праці», Кодекс законів про працю України, Податковий кодекс України, Закон України «Про колективні договори і угоди», Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», П(С)БО 26 «Виплати працівникам» та інші.

Згідно з Податковим кодексом України, заробітна плата – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом [1].

Калягіна О.М., Дубініна М.В. вказують, що відповідно до теоретичних передумов і законодавчого регулювання оплата праці в Україні є об'єктом національного, галузевого державно-нормативного і колективно-договірного регулювання, а також індивідуально-договірного регулювання та управління [2].

В Україні система організації регулювання оплати праці є багаторівневою, охоплює ринкове регулювання; державне регулювання; колективно-договірне регулювання та регулювання на рівні суб'єктів господарювання з використанням таких елементів, як тарифна система або безтарифна модель, нормування праці, форми і системи оплати праці та преміювання [3].

Закон України «Про оплату праці» визначає економічні, правові та організаційні засади оплати праці працівників, які перебувають у трудових відносинах, відображає структуру заробітної плати, порядок встановлення і перегляду розміру мінімальної заробітної плати, джерела коштів на оплату праці, систему організації і тарифну систему оплати праці. П(С)БО 26 «Виплати працівникам» визначає методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про виплати (у грошовій і негрошовій формах) за роботи, виконані працівниками, та її розкриття у фінансовій звітності.

Професором В.М. Жуком була розроблена Концепція документування господарських операцій для підприємств АПК для формування та запровадження ефективної системи документування господарських операцій (в тому числі і операцій з оплати праці) за різних форм господарювання на селі та умов комп'ютеризації на макрорівні [4].

Проблемними питаннями в організації обліку розрахунків з оплати праці: забезпечення організаційно-ефективної діяльності за рахунок упровадження методів заохочення; своєчасність виплат та нарахування заробітної плати; чітке розуміння регламенту під час організації праці; збільшення продуктивності праці за рахунок раціонального використання робочого часу. Зазначені аспекти потребують більш детального розвитку у майбутніх наших дослідженнях.

Інформаційні джерела:

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 року № 2755-VI. Із змінами і доповненнями (редакція від 15.06.2021 р.). URL: <https://www.profiwins.com.ua/uk/legislation/kodeks/1349.html>.

2. Калягіна О.М., Дубініна М.В. Нормативно-правове регулювання та забезпечення обліку розрахунків з оплати праці на сільськогосподарських підприємствах. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»*. 2015. Вип. 15(1). С. 149-152.

3. Ільїн В.Ю., Сорокаліта Д.О. Нормативно-правове регулювання обліку розрахунків з оплати праці. *Молодий вчений*. 2016. №12.1 (40). С. 763-767.

4. Жук В.М. Концепція розвитку бухгалтерського обліку в аграрному секторі економіки: монографія. К.: ННЦ «ІАЕ», 2009, 648 с.

ПОБУДОВА БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМСТВОМ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ

Півторак Д.М., гр. Оп-51, **Протоцька Т.І.**, гр. Оп-22СП
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.С. Прокопишин**
Львівський національний аграрний університет

Без професійного управління, що ґрунтується на своєчасній та якісній обліковій інформації, неможлива діяльність жодного суб'єкта господарювання. Розв'язання цієї проблеми можливе завдяки національній системі бухгалтерського обліку та її розвитку.

Розуміння власників та менеджерів того, що крізь призму обліку можна впливати на внутрішні процеси діяльності: раціональне використання виробничих ресурсів, оптимізацію витрат, підвищення якості продукції та її конкурентоспроможності, зумовило введення в науковий обіг поняття «управлінський облік» [2].

В управлінні підприємством бухгалтерський облік – основна частина інформаційної системи. За його даними здійснюють планування, забезпечення ресурсами, організацію виробничого процесу (чи надання послуг, торгівлі тощо), координацію процесів, формують мотивацію виробляти (надавати послуги, продавати, ремонтувати, будувати, закуповувати тощо), проводять контроль усіх господарських процесів.

Концептуальні основи можна вважати закономірностями функціонування систем обліку. Концепцію обліку слід сприймати як опис організації логічної системи взаємопов'язаних цілей та понять, що приводить до створення узгодженого фінансового обліку та звітності [4].

Структура облікової інформації складна. Мінімальну структурну одиницю, що не підлягає смислому поділу, становить реквізит. Інформаційна сукупність реквізиту-основи та кількох реквізитів-ознак називається економічним показником. Носієм економічної інформації є